

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoP/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816208231
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8816208231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUD. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michal Boroňa v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., S. XX, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vranov nad Topľou, o návrhu otca S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, S., za účasti: Q. S., nar. XX.XX.XXXX a B. S., nar. XX.XX.XXXX, obaja O. J. XXX/XX, B. K. I., v konaní o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č. k. 8P/214/2016-181 zo dňa 21.03.2017 takto

rozhodol:

- I. Mení napadnutý rozsudok tak, že zrušuje náhradnú osobnú starostlivosť Q. S., nar. XX.XX.XXXX a B. S., nar. XX.XX.XXXX o mal. S. X., nar. XX.XX.XXXX nariadenú rozsudkom OS Vranov nad Topľou, č.k. 6P/4/2014-142 v spojení s rozsudkom KS v Prešove, č.k. 12CoP/7/2015-308 zo dňa 2.3.2016.
- II. Zveruje mal. S. X.Q., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti jeho otca S. X.Q.U., nar. XX.X.XXXX.
- III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) návrh otca na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti u mal. S. X., nar. XX.XX.XXXX zamietol a rozhodol tiež, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že návrh otca nie je dôvodný. Otec sa domáhal zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti u syna z dôvodu zanedbávania jeho starostlivosti zo strany manželov S.. Poukazoval na zhoršený prospech a správanie dieťaťa, ako aj poskytnutie potrebnej psychologickej pomoci maloletému. Výsluchom účastníkov ani oboznámením listinných dôkazov neboli zistené žiadne vážne dôvody, pre ktoré by bolo potrebné náhradnú osobnú starostlivosť zrušiť. Dôvodom jej nariadenia v roku 2015 bola skutočnosť, že dieťa bolo svedkom traumatizujúcej udalosti v rodine a následnej smrti matky. Náhradná osobná starostlivosť bola zvolená ako najvhodnejšie riešenie pre maloleté dieťa, pričom dôvod, pre ktorý bola nariadená, nezanikol. Maloletý S. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie býval od 29.06.2014 u svojich príbuzných, manželov S., ktorí mu zabezpečovali potrebné zázemie, uspokojovali jeho základné životné potreby a vytvárali pre neho prostredie istoty a bezpečia. Maloletý bol v ich domácnosti spokojný. Jeho zdravotný stav je dobrý, riadne si plnil školskú dochádzku, zúčastňoval sa viacerých vedomostných súťaží a celkovo v škole prospieval veľmi dobre. Manželia S. výchovu mal. S. zvládajú, majú zabezpečené vhodné bytové podmienky, maloletého majú veľmi radi a aj ich pričinením aktuálny psychický stav dieťaťa nevyžaduje odbornú psychologickú pomoc. Maloletý S. vzhľadom na vek v konaní pred súdom prejavil svoj názor s tým, že má strach z toho, ak by sa mal

vrátiť k otcovi. S prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradý pri rozhodovaní súdu vo veciach maloletých detí, súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 47 ods. 1, 2 Zákona o rodine, návrh otca na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nariadil doplnenie dokazovania. Považoval predmetný rozsudok za vecne a právne nesprávny, nedostatočne odôvodnený s tým, že konajúci súd nezistil skutkový stav náležite a riadne, nevykonal ním navrhované dôkazy, a to s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Mal za to, že nie je nevyhnutné, aby bol jeho maloletý syn zverený do náhradnej starostlivosti, nakoľko on ako otec je schopný a chce sa o maloletého starať, mal s ním vždy dobrý vzťah, poskytoval mu vždy potrebnú osobnú, citovú starostlivosť a rovnako najmä on zabezpečoval jeho materiálne potreby. Súd, škola, ani psychológovia neurobili žiadne aktívne opatrenia v snahe posilniť citové a vzťahové väzby medzi maloletým a otcom, ktoré sú v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. S poukazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Dohodu o právach dieťaťa, ako aj čl. 41 Ústavy SR a tiež ďalšie rozhodnutia súdov mal za to, že je nevyhnutné sledovať najlepšie záujmy dieťaťa, a to predovšetkým pri zachovaní rodinných väzieb medzi rodičom a dieťaťom, čím sa zabezpečí bezpečné a vhodné prostredie pre zdravý vývoj dieťaťa. Štát má mať snahu reunifikovať biologickú rodinu a zachovať prirodzené rodinné prostredie pre dieťa. Mal za to, že je nevyhnutne dôležité odborne zodpovedať otázku, čo je v tomto prípade najlepším záujmom dieťaťa, ktorá má obrovský význam na ďalšiu existenciu vzťahu medzi otcom a maloletým, čo je možné dosiahnuť iba znaleckým posúdením. Výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov a on ako otec niekoľkokrát deklaroval, že o dieťa sa chce starať a vie riadne zabezpečiť starostlivosť o neho. Napadnutým rozhodnutím sa citová priepasť, ktorá vznikla v dôsledku už aj tak dosť dlhého odlúčenia maloletého od otca, ešte viac prehľbuje.

4. Kolízny opatrovník navrhol vo svojom vyjadrení k odvolaniu potvrdiť napadnutý rozsudok s poukazom na skutočnosť, že najlepším záujmom dieťaťa je vytvorenie bezpečia, podpory, náklonnosti, uznania a emocionálnej pohody v stabilnej, aj keď náhradnej rodine, ktorú v danom prípade tvoria blízky príbuzní, ku ktorým si dieťa za posledné roky vybudovalo silný vzťah.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu p. Q. a B. S. uviedli, že súhlasia s rozhodnutím prvostupňového súdu, nakoľko mal. S. nemá záujem a nechce sa stretávať a rozprávať so svojim otcom. Nie je pravdou, že sa maloletý zle učí, nemá záujem o školu a fajčí, pretože prospel s vyznamenaním, navštevuje olympiády z jazyka anglického a zúčastňuje sa akcií usporiadaných základnou školou. Zložil tiež úspešne prijímacie skúšky na gymnázium vo Vranove nad Topľou, a preto obvinenia otca odmietali.

6. V priebehu odvolacieho konania otec dňa 12.09.2017 doručil do spisu svoje vyjadrenie, ktorým oznámil, že jeho maloletý syn sa na svoju žiadosť vrátil k otcovi do S. na ulicu S. XX, kde sa o neho v plnom rozsahu stará a zabezpečuje jeho starostlivosť. Súčasne oznámil, že maloletý nastúpil do prvého ročníka na gymnázium Šrobárova 1 v Košiciach, kde úspešne absolvoval prijímacie pohovory. Opätovne navrhol, aby konajúci súd zrušil nariadenú náhradnú starostlivosť, nakoľko je to v záujme maloletého dieťaťa.

7. Aj z podania manželov S. doručeného Krajskému súdu v Prešove dňa 19.09.2017 vyplýva, že títo žiadajú o zrušenie náhradnej starostlivosti o mal. S. z dôvodu, že tento sa rozhodol vrátiť k svojmu otcovi do S.. Akceptujú toto rozhodnutie a nebudú tomu nijako brániť. Maloletý S. navštevuje strednú školu v Košiciach.

8. Následne kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou zaslal svoje stanovisko k vyjadreniu otca, v zmysle ktorého maloleté dieťa je s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť schopné vyjadriť svoj názor a prijímať rozhodnutia. Vzhľadom k tomu, že sa rozhodol žiť a bývať pri svojom biologickom otcovi, ktorý mu aj reálne v súčasnosti zabezpečuje osobnú a zdravotnú starostlivosť, nie je potrebné ho zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti. Odporúčali teda predmetnému návrhu vyhovieť.

9. Na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 19.12.2017 prítomný otec uviedol, že trvá na svojom návrhu na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a žiadal syna zveriť mu naspäť, nakoľko tento sa

rozhodol vrátiť a nasťahovať k nemu do S.. Od 21.07.2017 býva mal. S. v jeho rodinnom dome na S. XX v S. a tam aj navštevuje gymnázium na Šrobárovej 1. Aj manželia S. na tomto pojednávaní uviedli, že sa pridržiavajú svojho posledného vyjadrenia doručeného odvolaciemu súdu a žiadali zrušiť náhradnú obobnú starostlivosť o mal. S., pretože je to jeho rozhodnutie a oni mu v tom nechcú nikako brániť. Potvrdili, že mal. S. sa k otcovi presťahoval dňa 21.07.2017. Kolízny opatrovník svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním bez jeho účasti.

10. Podľa § 47 ods. 1 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) smrťou osoby, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, d) právoplatným rozhodnutím súdu o zániku dôvodu, pre ktorý bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti, f) rozvodom manželov, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 46.

11. Podľa § 47 ods. 2 Zákona o rodine, súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

12. Maloletý S. X. bol do náhradnej osobnej starostlivosti Q. a B. S. zverený rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 6P/4/2014-142, a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6P/4/2014 zo dňa 02.03.2016. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2016.

13. Vzhľadom na zmenu pomerov po rozhodnutí súdu prvej inštancie a skutočnosť, že mal. S. sa rozhodol vrátiť k svojmu otcovi a býva s ním v rodinnom dome na ulici S. XX v S., pričom otec sa oňho riadne stará, čo vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka, pričom ide o maloleté dieťa po dovŕšení 15-teho roku veku, a teda je schopné vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť prezentovať svoj názor a rozhodlo sa bývať a žiť pri svojom biologickom otcovi, ktorý mu aj reálne zabezpečuje všetku starostlivosť a rovnako v Košiciach navštevuje aj gymnázium a predovšetkým vzhľadom na postoj Q. a B. S., ktorí svojím podaním doručeným Krajskému súdu dňa 19.09.2017 požiadali o zrušenie náhradnej starostlivosti o mal. S. odvolací súd návrhu otca vyhovel v celom rozsahu s poukazom na ust. § 47 ods. 2 Zákona o rodine a nariadenú náhradnú starostlivosť zrušil a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil postupom podľa § 388 CSP.

14. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).